

*Maapaikka p*rrkele!*

Seuratessaan suomalaispurjehtijoiden suorituksia ensimmäisellä olympiavalintakierroksella saattoi saada kuvan, että homma sujui kuin voideltu. Saihan Suomi peräti viisi olympiappaikkaa Cascaisin MM:ssä viime heinäkuussa. Silja Lehtisen Yngling tiimi kuvailee, miten olympiapaikka ei sitenkään tullut niin helpolla.

Silja miehistöineen Maria Klemetz ja Livia Väresmaa eivät aivan päässeet mukaan 10 parhaan joukossa mitalikisaan (medal race), vaan jäivät taistelemaan olympiapaikasta hopeafinaalissa. 11 parasta saivat olympiapaikan, ja Siljan Team oli vahvasti kiinni viimeisessä paikassa reippaan piste-eron turvin Ranskan edustajaan, joka oli 12:na. Nyt tulisi vain purjehtia konservatiivinen kisa, pysytellä pahimpien vastustajien lähetyvillä ja maapaikka olisi plakkarissa.

“Aikomuksemme oli tehdä normaali paraatilähtömme: lähestyminen paapuurilla pitkin linjaa ja sitten käänös styyrille johonkin sopivaan rakoon. Linja suosi komitean päätä, ja sinne näytti kerääntyvän kunnan suma - sitä pitäisi välttää. Ensimmäisenä meitä vastaan styyrillä purjehtivat ranskalaiset, heidän taakseen ei kannattaisi heittää, yrittäisivät varmaan pilata lähtömme kun olivat pahimmat kilpailijamme. Mutta sitten alkoivat ongelmat. Norjan edustaja pyöräytti

jiipin kautta taaksemme ja työnsi keulansa peräkulmaamme - nyt emme pystyneet heittämään styyrille! Norjalaiset ajoivat meidät sisään laivapään ruuhkaan, ja päätimme etsiä rakoja komiteaveneen ja pakan välistä, tavallisesti sinne mahtui. Olisi pitänyt pysyä alkuperäisessä suunnitelmassa, jiiipata ympäri styyrille norjalaisten alta, mutta jälkiviisaus...”

edessä ei auttanut muu kuin pyöriä 720°, kun muu laivue oli jo lähtenyt ajat sitten. Se konservatiivisesta lähdöstä varman päälle.”

“Ongelmat eivät loppuneet siihen. Kun pakollisten kuvioden jälkeen yritimme skuutata isoa sisään, huomasin, että ison skuutti oli kiertynyt ympyröitä tehdessämme kaksi kertaa peräsinakselin ympäri. Sen selvittämisessä meni varmaan 30 sekuntia, minkä ajan

“Suma komiteaveneen vieressä oli liian tiivis, eikä sinne mahtunut. Nostimme laivan väärälle puolelle ja aloimme tehdä ympyrää jiihin kautta, kun lähtöpaukku oli jo mennyt... silloin ilmestyi kuin tyhjästä kolmannesta rivistä lähtevä Kanadan vene styran halssilla kryssien, joutui hirveiden protest-protest-huutojen saattelemana väistämään meitä, jotka lenssasimme vielä paaralla... Siinä Juryn silmien

ajotekniikalla pystyisi kuromaan tuota 50 m rakoa umpeen.”

“Sitten tapahtui se, mikä purjehduskilpailussa joskus tapahtuu. Viimeisen lenssin puolivälissä, kun ensimmäiset veneet olivat jo lähestymässä maalia,

tuuli yhtäkkiä loppui kuin napista painamalla. Hetken oli täysin tyyntä, ja sitten tuuli alkoi nousta 180° eri suunnasta kuin aiemmin. Tuskin koskaan olemme olleet olleet yhtä onnellisia, kun kuulumme kolme paukkaa ja näimme kilpailulautakunnan aluksen ajavan

slöörasimme pitkin linjaa pelkällä fokalla. Kun viimein pääsimme ylittämään lähtölinjan, oli muu joukko jo pitkällä ensimmäisellä kryssillä ja olympiapaikka näytti valuvan hiekkaan.”

“Vauhtimme oli kuitenkin reippaassa tuulessa hyvä ja kuroimme etumatkaa kiinni viimeisiin veneisiin. Pikkuhiljaa ohittelimme vastustajiamme ja toisen kryssin lopulla olimme enää yhden sijan päässä olympiapai- kasta, kun kiersimme ylämerkkiä viimeisen kerran. Mutta tässä kohdassa ryhmä oli jakaantunut kahtia: etujoukko oli vetänyt reilun 50 m raon takajoukkoon, jonka kärjessä purjehdimme. Olimme 16.;na ja pisteen päässä Olympiapaikasta. Enää lyhyt lenssi maaliin, emmekä millään vauhdilla tai ylivoimaisimmallakaan

ruutulippu mastossaan venejoukon läpi sen merkiksi, että kisa oli keskeytetty. Tämä oli ensimmäinen päivä Cascaisissa, kun tuuli, joka oli puhaltanut tasaisen kovaa, oikutteli tällä tavalla.”

“Neljän tunnin odottelun, purjeenvaihto-, vanttitrimmi- ja pissarumban jälkeen pääsimme vihdoin lähtemään uudelleen illansuussa. Tällä kertaa kaikki sujui hyvin, konservatiivinen lähtö ja purjehdus meni suunnitelman mukaan. Olimme maalissa kakkosena, olympiapaikka tuli kirkkaalla piste-erolla ranskalaisiin,

ja samppanaj poksahdelti, kun pääsimme rantaan. Vuoden harjoittelun jälkeen ensimmäinen tavoitteemme Ynglingissä oli saavutettu.”

Voit seurata Sijan, Marian ja Livian edesottamuksia osoitteessa <http://www.siljalehtinen.com>.

We had a brief visit from the Swedish Star sailors, Fredrik, Anders and their Finnish coach Martin. They were highly enjoyable company since each of them had just bought a new ipod touch from the Apple store. They parked in our sofa and then, well.... Boys with toys!